

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 20/02-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. augusta 2002 prerokoval sťažnosť Ing. D. U., bytom B., zastúpeného advokátom JUDr. I. P., B., ktorou namieta porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Okresným súdom Bratislava I vo veci vedenej pod sp. zn. 9 C 24/00, a takto

r o z h o d o l :

1. Právo Ing. D. U. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Okresným súdom Bratislava I vo veci vedenej pod sp. zn. 9 C 24/00 porušené bolo.

2. Sťažnosť Ing. D. U. vo zvyšnej časti z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. februára 2002 doručená sťažnosť Ing. D. U., bytom B., (ďalej len „navrhovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. I. P., B., ktorú ústavný súd predbežne prerokoval 21. februára 2002

a prijal ju na ďalšie konanie v časti namietajúcej porušenie práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Okresným súdom Bratislava I (ďalej len „účastník“ alebo „okresný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 9 C 24/00. Navrhovateľ žiada primerané finančné zadost'učinenie vo výške 2 miliónov Sk. Vo zvyšnej časti ústavný súd sťažnosť odmietol.

Navrhovateľ tvrdí, že účastník do podania sťažnosti na ústavný súd neurčil termín pojednávania.

Na výzvu ústavného súdu navrhovateľ aj účastník súhlasili s upustením od ústneho pojednávania. Ústavný súd využil možnosť podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a upustil od ústneho pojednávania, lebo vzhľadom na charakter prípadu od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

Ústavnému súdu boli 10. mája 2002 doručené spis okresného súdu sp. zn. 9 C 24/00 a vyjadrenie predsedu okresného súdu k sťažnosti, v ktorom tvrdí, že o návrhoch navrhovateľa na nariadenie predbežných opatrení sa konalo bez prietáhov, podáva vysvetlenie, prečo nečinnosť okresného súdu v konaní vo veci samej od 25. februára 2000 do 19. januára 2001 nemožno považovať za prietah v konaní. Ďalej informuje o opatreniach, ktoré boli u účastníka konania prijaté na urýchlenie vybavovania agendy, a o dôvodoch preťažnosti okresného súdu. Zastáva stanovisko, že vo veci sp. zn. 9 C 24/00 nedošlo k neodôvodneným prietahom, a preto žiada návrh zamietnuť v celom rozsahu. Primerané finančné zadost'učinenie by podľa mienky účastníka nemalo byť priznané aj preto, lebo ústavný zákon č. 90/2001 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov bol prijatý až 23. februára 2001. Priznanie primeraného finančného zadost'učinenia by teda podľa jeho mienky znamenalo uplatnenie ústavne zakázanej retroaktivity.

K stanovisku bola pripojená „Faktografia úkonov vo veci sp. zn. 9 C 24/00“.

Na základe sťažnosti navrhovateľa, vyjadrenia účastníka konania a hlavne spisu okresného súdu sp. zn. 9 C 24/00 dospel ústavný súd k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Veľká väčšina úkonov okresného súdu aj účastníkov sa týkala konania o opakovaných návrhoch na vydanie predbežných opatrení, a nie konania vo veci samej. Ústavný súd rozlišuje konanie vo veci samej a konanie o návrhoch na vydanie predbežných opatrení. Už v uznesení o prijatí veci na ďalšie konanie (č. k. III. ÚS 20/02-8) odmietol, nadväzujúc tak na svoju predchádzajúcu v uznesení uvedenú judikatúru, aplikovateľnosť čl. 48 ods. 2 ústavy na konanie o predbežnom opatrení. Z toho však zároveň vyplýva, že ani úkony urobené v rámci konania o predbežnom opatrení nie sú úkonmi urobenými vo veci samej, a teda ústavný súd ich neberie do úvahy pri riešení otázky, či v konaní vo veci samej došlo k zbytočným prieťahom.

Ústavný súd zo spisu sp. zn. 9 C 24/00 zistil, že vo veci samej bol účastník konania nečinný od 25. februára 2000 do 6. novembra 2000 (8 mesiacov) a od 5. marca 2001 do 6. mája 2002 (14 mesiacov). V konaní, ktoré do doby rozhodnutia ústavného súdu trvá 29 mesiacov (od 25. februára 2000), teda došlo k zbytočným prieťahom v dobe 22 mesiacov. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníkov a postup súdu (II. ÚS 79/97, I. ÚS 70/98).

Obranu účastníka spočívajúcu v uvádzaní dôvodov, ktoré mali ako objektívne príčiny spôsobiť prieťahy (vysoký nápad a počet nerozhodnutých vecí, personálne problémy a pod.), ústavný súd nemôže akceptovať a zotrváva tým na svojej doterajšej judikatúre (sp. zn. I. ÚS 51/01).

Navrhovateľ svojím správaním neprispel k nečinnosti okresného súdu v uvedených obdobiach, a tým ani ku zbytočným prieťahom. Pre prípadnú zložitosť veci

nemožno ospravedlniť 8-mesačnú nečinnosť okresného súdu od podania návrhu na začatie konania po jeho zaslanie na vyjadrenie odporcom ani 14-mesačnú nečinnosť od doplnenia návrhu vo veci samej po nariadenie pojednávania.

Navrhovateľ svoju žiadosť o primerané finančné zadost'učinenie vo výške 2 miliónov Sk zdôvodnil iba vo svojom podaní zo 14. marca 2002, a to výškou zisku, o ktorý prichádza tým, že nemôže užívať nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom sporu sp. zn. 9 C 24/00.

Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde však možno primerané finančné zadost'učinenie priznať iba ako náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch, teda nie ako náhradu škody vrátane ušlého zisku. Preto musel ústavný súd žiadosť navrhovateľa o primerané finančné zadost'učinenie zamietnuť.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom. Preto neskúmal možnosť použitia prostriedkov nápravy (príkaz konať podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde), ktorých sa navrhovateľ nedomáhal.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. augusta 2002